

tagande till taxan. Man påpekar att återbäringen inom den öppna läkarvården ökat från 46 milj. kronor 1954 till ett beräknat belopp av 143 milj. kronor 1958. Denna stegring måste i betydande grad utöva inflytande på hela läkarvårdsmarknaden.

Ytterligare invändningar

Sveriges läkarförbund har ytterligare en rad anmärkningar att göra utöver vad de övriga remissinstanserna gjort. Förbundet hävdar sålunda att ersättning för prestationer under oönskade arbetstid bör gälla från kl. 19 till kl. 8. I verkligheten sker en höjning av läkararvodena under denna tid. — Kostnaderna härför borde patienterna få bättre återbäring på. Telefonkonsultationerna utgör en viktig och tidskrävande faktor framför allt inom hemsjukvården. Dessa konsultationer bör därför överföras till grupp taxan, enligt läkarförbundets mening. Grupp taxan bör även i hela sin utsträckning få komma till användning

för kostnader som uppstår då en person konsulterar läkare för anhörigs räkning. Samråd med den sjukes anhöriga kan ta avsevärt längre tid och vara mer krävande än undersökningen av den sjuke själv.

Utredningen har enbart på grundval av den statistiska undersökningen anpassat återbäringen för kostnader vid sjukbesök genom en ringa höjning av taxebeloppen. Alltjämt kan det bli billigare för patienten att ta hem läkare än att söka på hans mottagning.

Läkarförbundet understryker slutligen den förebyggande vårdens betydelse inom sjukförsäkringen och yrkar på att vid en kompletterande utredning återbäringsfrågan för den profylaktiska vården klarlägges. Detta är så mycket angelägnare, säger förbundet, eftersom redan för närvarande kostnader för sådan verksamhet ersättes med tillsynsmyndighetens goda minne, ehuru formellt underlag därför saknas.

E. Husmark.

Efterutbildning för utländska icke nordiska läkare som immigrerat till Sverige

I februari 1955 tillkallade chefen för inrikesdepartementet landshövding Folke Thunborg att företa en utredning beträffande efterutbildning av vissa utländska läkare. I januari 1956 överlämnade Thunborg förslag till behörighetsvillkor för redan inkomna, icke nordiska läkare och lämnade en förteckning över ett 60-tal doktorer som omedelbart med tillämpning av de i förslaget angivna reglerna borde kunna tilldelas generell behörighet att utöva läkarkonsten. Medicinalstyrelsen erhöll i april samma år förordnande att efter prövning medgiva behörighet i enlighet med förslaget. Sedan Thunborg 1957 avlidit har professor Bror Rexed haft Kungl. Maj:ts uppdrag att fortsätta utredningen. Till sitt förfogande har Rexed haft ett antal sakkunniga från universitetet, huvudmännen och personalorganisationer.

Utredningen har i en framställning, som nu överlämnats till chefen för inrikesdepartementet, avgivit förslag som sammanfattas på följande sätt.

”Utredningen, som i skrivelser den 18

januari 1956 och den 23 april 1958 föreslagit, att sammanlagt omkring 90 utländska, icke-nordiska, inom svensk sjukvård verksamma läkare på vissa villkor men utan ytterligare utbildning skulle meddelas generell behörighet att inom riket utöva läkekonsten, föreslår under hänvisning till vad ovan anförts sammanfattningsvis följande:

1. De utländska, icke-nordiska läkare, som nu arbetar inom svensk sjukvård och för vilka icke i annan ordning villkor uppställts för deras vinnande av generell behörighet, bör ofördröjligen granskas ifråga om behovet av efterutbildning för att de, som önskar kvarstanna i Sverige, skall kunna uppfylla villkoren för att erhålla generell behörighet att inom riket utöva läkarkonsten. Denna granskning bör vara individuell, och vid bedömningen av efterutbildningsbehovet bör utan att de medicinska kraven eftergivnas all hänsyn tagas till arten och kvaliteten av deras medicinska utbildning i hemlandet liksom även till de sjukhustjänstgöringar, som de fullgjort i hemlandet och i Sverige. Bedömningen bör ej göras så rigorös,

att den avskräcker läkarna ifråga att underkasta sig efterutbildning eller omöjliggör för dem att fullfölja den. Efterutbildningen, som kan bestå av antingen sjukhustjänstgöringar under viss tid inom vissa angivna discipliner eller av medicinska utbildningskurser eller av en kombination härav bör fullgöras inom viss angiven tid efter granskningen.

2. Utredningen föreslår, att prövningen av envar läkare sker genom en särskild prövningsnämnd. Nämnden bör bestå av två eller tre representanter för de medicinska lärosätena samt en representant för vardera medicinalstyrelsen och universitetskanslersämbetet. Nämnden bör ha befogenhet att hänvisa läkarna till medicinalstyrelsen för anvisning på sjukhustjänstgöring och till universitetskanslersämbetet för hänvisning till speciella utbildningskurser. Sedan av prövningsnämnden föreskriven efterutbildning fullgjorts skall nämnden med eget utlåtande överlämna den utländska läkarens underdåniga ansökning om generell behörighet till Kungl. Maj:t.

3. Utländsk, icke-nordisk läkare, som i framtiden kan komma att söka sig till Sverige för arbete inom sjukvården, och svensk medborgare, som utomlands avlagt läkarexamen, bör ävenledes bedömas av den föreslagna prövningsnämnden, innan de får tjänstgöra som läkare inom den svenska sjukvården. Därest han synes kunna komma ifråga för sådan tjänstgöring, skall han till en början fullgöra ett års provtjänstgöring på sjukhus, varav minst sex månader på medicinsk eller kirurgisk eller odelad lasarettsavdelning vid minst två sjukhus eller på minst två avdelningar av samma

sjukhus. Plats för dylik provtjänstgöring anvisas av medicinalstyrelsen. Sedan provtjänstgöring fullgjorts bedömer prövningsnämnden hans totala efterutbildningsbehov och en tidsgräns fastställs för fullföljande av utbildningen ifråga. Utländsk läkare, som ej anser sig kunna acceptera den av prövningsnämnden fastställda efterutbildningen eller uppenbart brister i vilja att genomföra den, skall ej vidare få arbeta inom den svenska sjukvården.

4. För att möjliggöra för nu i svensk sjukvård verksamma utländska, icke-nordiska läkare att få utbildning vid de medicinska lärosätena bör utbildningskapaciteten vid dessa under lämplig tid utökas huvudsakligen i enlighet med förslag av 1955 års läkarutbildningsutredning. Särskilt anslag bör anvisas för ändamålet att fördelas av Kungl. Maj:t efter förslag av universitetskanslersämbetet. Utökningen av utbildningskapaciteten synes huvudsakligen kunna begränsas till fjärde och följande utbildningsåren.

5. Utländsk läkare för vilken prövningsnämnden fastställt efterutbildningsprogram, bör efter behovsprövning kunna efter beslut av medicinalstyrelsen erhålla lån från investeringsanslaget till Lån till utländska läkare för viss efterutbildning för att kunna genomföra studierna."

Professor Jack Adams-Ray, f. d. förste provinsialläkare L. A. Ulvhammar och doktor E. Husmark har emot utredningsmannens mening hävdad, att även Sveriges läkarförbund såsom de i landet verksamma läkarnas fackliga organisation bör vara representerat i den föreslagna prövningsnämnden.

MÖSSEBERGS SANATORIUM O. BADHOTELL

326 met. ö. h.

Överläkare: **DR RUNE WIKSTRÖM**

Kuranstalt för invärtes sjukdomar o. rekreation

*Patienter lidande av tuberkulos eller svårartad
psykisk sjukdom kunna ej mottagas.*

Snabba direkta förbindelser med
Stockholm 5 tim. Göteborg 1½ tim.

Prospekt och närmare upplysningar genom Kamrerarekontoret. Postadress:
Falköping 2. Tel. Falköping 100 46. Överläkaren, tel. Falköping 106 44.